

Maa- ja metsätalousministeriön asetus

maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä ja maatalouden ympäristötuen erityistuista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti

muutetaan maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä ja maatalouden ympäristötuen erityistuista 26 päivänä huhtikuuta 2007 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (503/2007) 3 §, 7 §:n 1 ja 2 momentti, 8 §:n 2 momentti, 25 §:n 3 momentti, 26 §:n 2 momentti, 27 §:n 2 momentti, 28 §:n 2 momentti, 35 §, 37 §:n 5 momentti, 38 §:n 4 momentti, 45 §:n 2 momentti, 47 §:n 3 momentti, 49 c §:n 1 momentti ja 49 d §,

sellaisina kuin niistä ovat 7 §:n 1 ja 2 momentti, 8 §:n 2 momentti, 25 §:n 3 momentti, 26 §:n 2 momentti, 27 §:n 2 momentti, 28 §:n 2 momentti, 38 §:n 4 momentti ja 49 c §:n 1 momentti asetuksessa 246/2009, 35 § ja 49 d § asetuksessa 339/2008 ja 37 §:n 5 momentti asetuksessa 662/2007, sekä

lisätään 11 §:ään uusi 6 momentti seuraavasti:

3 §

Näytteenotto

Kunkin viljavuustutkimukseen sisältyvän näytteen on koostuttava vähintään seitsemästä osanäytteestä. Näytteet on otettava koko muokkaukskerroksen syvyydeltä. Viljavuustutkimukseen sisältyviä näytteitä on otettava vähintään yksi näyte peruslohkoa kohti, jos peruslohko on yli 0,5 hehtaarin suuruinen. Jos peruslohko on suurempi kuin viisi hehtaaria, on otettava yksi näyte jokaista alkavaa viittä hehtaaria kohti. Peruslohkoista, jotka ovat enintään 0,5 hehtaarin suuruisia, on otettava yksi näyte jokaista alkavaa kahta peltohehtaaria kohti. Linjanäytteenotossa, jossa näytteet on otettava joka kolmas vuosi, näytteenoton tiheydeksi riittää yksi näyte jokaista alkavaa kymmentä hehtaaria kohti.

7 §

Monimuotoisuuspeltojen perustaminen

Monimuotoisuuspellot on perustettava niittykasvien, riistakasvien tai maisemakasvien siemenseoksilla kylvämällä viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Riista- ja maisemakasvit on kylvettävä vuosittain. Kylvettäessä on py-

rittävä riittävän kasvuston aikaansaamiseen. Monimuotoisuuspellon kasvustoa ei saa ensimmäisenä vuonna perustaa suorakylvämällä edellisen vuoden nurmeen. Sänkeen kylvö ja kotimaisten siementen käyttö on suositeltavaa.

Niittykasvien siemenseoksessa on oltava nurmiröllin, lampaannadan tai jäykkänadan ja vähintään yhden monivuotisen niittykasvin siemeniä. Niittykasvi voi olla harakankello, valkoailakki, ahdekaunokki, keltasauramo, ketoneilikka, mäkitervakko, nurmikhokki, purtojuuri, puna-ailakki, päivänkakkara, ruusuohoho, särmäkuisma tai muu vastaava niittykasvi. Apilat eivät ole hyväksyttäviä niittykasveja. Lisäksi niittykasvien siemenseoksessa voi olla yksivuotisten kasvien kuten ruisvirnan tai hunajakukan siemeniä. Maisemakasvien siemenseoksessa on oltava vähintään kahden seuraavan kasvin siemeniä: auringonkukka, hunajakukka, sinimailanen, persianapila, keltalupiini, ruisvirna, ruis-kaunokki, malva, kehäkukka, silkkiunikko, valko- ja keltamesikkä. Maisemakasviseoksessa voi olla myös nurmi- ja heinäkasvien siemeniä, mutta niiden osuus siemenseoksessa saa olla enintään 30 prosenttia. Riistakasviseoksessa on oltava vähintään kahden seuraavan kasvin siemeniä: viljat, tattari, auringonkukka, öljypellava, herne, rypsi, rapsi, si-

nappi, rehukaali, rehurapsi, öljyretikka, rehujuurikkaat (rehusokerijuurikas, naattinauris tai turnipsi), heinäkasvit ja apilat. Heinäkasvien ja apilan riistakasviseoksessa on aina oltava myös jonkun yksivuotisen kasvin, joka ei ole heinäkasvi tai apila, siemeniä. Riistakasvit voidaan kylvää kasvilajeittain kaistoina. Riistasiemenseoksella perustettuja monimuotoisuuspeltoja ei saa perustaa vilkasliikenteisten teiden läheisyyteen.

8 §

Monimuotoisuuspeltojen hoito

Monimuotoisuuspelloilla ei saa käyttää kasvinsuojeluaineita. Monimuotoisuuspeltoja ei saa muokata muutoin kuin kasvuston perustamisen ja päättämisen yhteydessä. Maisema- ja riistakasvikasvuston saa päättää kylvöä seuraavana keväänä. Niittysiemenkasvuston saa päättää toisen vuoden jälkeen elokuun 31 päivästä alkaen tai 15 päivästä heinäkuuta alkaen, jos kasvusto päätetään syyskylvöisten kasvien kylvöön. Niittykasvuston päättäminen syksyllä on tehtävä mekaanisesti, kyntämällä tai muokkaamalla. Jos syksyllä ei kylvetä uutta kasvustoa, muokkaus on tehtävä mahdollisimman myöhään syksyllä. Niittykasvusto on suositeltavaa päättää vasta seuraavana keväänä.

11 §

Lannoitusmäärät

Edellä 3 ja 4 momentissa tarkoitettu satotason perusteella tehtävä typpi- tai fosforilannoitteiden käyttömäärien lisäys voidaan toteuttaa myös portaattomasti.

25 §

Typpilannoituksen tarkentaminen peltokasveilla

Analysoitavat näytteet on otettava ensisijaisesti niiltä kasvulohkoilta, joille edellisenä

syksynä on levitetty lantaa tai joiden esikasvina on ollut nurmi, viherlannoitusnurmi tai palkokasvi ja lohko on kynnetyt tai muokattu edellisenä syksynä. Mikäli 30 prosentin alavaatimus ei täyty edellä mainituista tapauksista, viljelijä voi ottaa näytteet haluamistaan lohkoista. Suositeltavaa on tällöin selvittää liukoisien typen määrä esimerkiksi niiltä lohkoilta, joissa edellisen vuoden sato on jäänyt paljon niukemmaksi kuin mihin toteutetulla lannoituksella oli suunniteltu päästävän tai jos sato on jäänyt märkyyden takia kokonaan korjaamatta tai jos lohkoilla on viljelty kasvia, jonka jälkeen maahan on mahdollisesti jäänyt tavallista runsaammin typpeä. Näytteet on otettava mittausta edellyttäviltä kasvulohkoilta, mutta kuitenkin niin, että näytteitä otetaan vähintään yksi näyte viittä hehtaaria kohden. Kunkin näytteen on koostuttava 15—25 osanäytteestä. Näytteet on otettava koko muokkauskerroksen syvyydeltä (20—30 cm).

26 §

Peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys ja kevennetty muokkaus

Tässä tarkoitettua kasvipeitteisyyttä täyttävät seuraavat lohkot:

- 1) monivuotiset viljellyt nurmet ja ruokohelpi sekä viherlannoitusnurmi, jota ei muokata syksyllä;
- 2) pellolle perustetut luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen (366/2007) 40, 51, 54 a tai 54 c §:ssä tarkoitettujen monivuotisten nurmea edellyttävät sopimusalat;
- 3) luonnonhoitopellot, joiden kasvusto päätetään keväällä;
- 4) monivuotiset puutarhakasvit kuten monivuotiset marjakasvit ja hedelmäpuut, tyrni, marja-aronia, monivuotiset taimitarhakasvit, koristekasvit, maustekasvit, lääkekasvit, siemenmausteet ja leikkovihreä;
- 5) alus- ja pyydyskasvien viljely, jos lohko kynnetään tai muokataan vasta seuraavana keväänä;

6) viljan, öljykasvien, siemenmausteiden ja kuitupellavan sänki sekä sänkikesanto, ei kuitenkaan silloin, jos sänkeen tai sänkikesantoon on syksyllä kylvetty syysruis, ruisvehnä, syysvehnä tai spelttivehnä, syysrypsi tai syysrapsi,

7) keväällä korjattava pellava tai hamppu; ja

8) tilatukijärjestelmän mukainen hoidettu viljelemätön pelto, jos pelto säilytetään nurmipeitteisenä talven yli.

27 §

Peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys

Tässä tarkoitettua kasvipeitteisyyttä täyttävät seuraavat lohkot:

1) monivuotiset viljellyt nurmet ja ruokohelpi sekä viherlannoitusnurmi, jota ei muokata syksyllä;

2) pellolle perustetut luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 40, 51, 54 a tai 54 c §:ssä tarkoitettua monivuotista nurmea edellyttävät sopimusalat;

3) luonnonhoitopellot, joiden kasvusto päätetään keväällä;

4) monivuotiset puutarhakasvit kuten monivuotiset marjakasvit ja hedelmäpuut, tyrni, marja-aronia, monivuotiset taimitarhakasvit, koristekasvit, maustekasvit, lääkekasvit, siemenmausteet ja leikkovihreä;

5) viljan, öljykasvien, siemenmausteiden ja kuitupellavan sänki sekä sänkikesanto, ei kuitenkaan silloin, jos sänkeen tai sänkikesantoon on syksyllä kylvetty syysruis, ruisvehnä, syysvehnä tai spelttivehnä, syysrypsi tai syysrapsi;

6) keväällä korjattava pellava tai hamppu; ja

7) tilatukijärjestelmän mukainen hoidettu viljelemätön pelto, jos pelto säilytetään nurmipeitteisenä talven yli.

28 §

Peltojen tehostettu talviaikainen kasvipeitteisyys

Tässä tarkoitettua kasvipeitteisyyttä täyttävät seuraavat lohkot:

1) monivuotiset viljellyt nurmet ja ruokohelpi sekä viherlannoitusnurmi, jota ei muokata syksyllä;

2) pellolle perustetut luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 40, 51, 54 a tai 54 c §:ssä tarkoitettua monivuotista nurmea edellyttävät sopimusalat;

3) luonnonhoitopellot, joiden kasvusto päätetään keväällä;

4) monivuotiset puutarhakasvit kuten monivuotiset marjakasvit ja hedelmäpuut, tyrni, marja-aronia, taimitarhakasvit, koristekasvit, maustekasvit, lääkekasvit, siemenmausteet ja leikkovihreä;

5) viljan, öljykasvien, siemenmausteiden ja kuitupellavan sänki sekä sänkikesanto, ei kuitenkaan silloin, jos sänkeen tai sänkikesantoon on syksyllä kylvetty syysruis, ruisvehnä, syysvehnä tai spelttivehnä, syysrypsi tai syysrapsi;

6) keväällä korjattava pellava tai hamppu; ja

7) tilatukijärjestelmän mukainen hoidettu viljelemätön pelto, jos pelto säilytetään nurmipeitteisenä talven yli.

35 §

Typpilannoituksen tarkentaminen puutarhakasveilla

Viljelijän on mitattava liukoisien typen määrä keväällä ennen kevätlannoitusta ja kasvukaudella ennen lisälannoituksia. Jokaiselta kasvulohkolta on tehtävä oma analyysi. Näytteet on otettava koko muokkauskerroksen syvyydeltä (20-30 cm). Jos maassa olevan liukoisien typen määrä on ennen kevätlannoitusta yli 20 kg/ha, yli 20 kg:n menevä typpiosuus on vähennettävä lohkon vuosittaisesta typpilannoitusmäärästä. Vähennys on

tehtävä maatilalla noudatettavista 4 luvun mukaisista lannoitusehtojen mukaisista määräistä. Viljelijä voi tehdä tai teettää analyysin liukoisen typen määrästä käyttämällä pikamääritysmenetelmää eli niin sanottua typisalkkua, tai viljelijä voi teettää liukoisen typen määrästä laboratorioanalyysin. Pikamääritysmenetelmällä tarkoitetaan tarvikeistoa, joka on tarkoitettu vesiliukoisen typen määrittämiseen peltomaasta ja jonka analyysitulokset kertoo vesiliukoisen typen määrän peltomaassa kiloina hehtaaria kohti. Laboratorioanalyysi on teetettävä laboratoriossa, joka on erikoistunut typpi-analyysien tekoon. Mittausten tulokset on merkittävä 4 §:ssä tarkoitettuihin lohko-kohtaisiin muistiinpanoihin.

37 §

Tuhoeläinten tarkkailumenetelmien käyttö

Torjuntamenetelmien käyttö on perustuttava havainnoinnista tehtyihin kirjauksiin. Seuranta on tehtävä 1 päivästä toukokuuta 31 päivään elokuuta asti aina silloin, kun viljeltävälle kasville tuhoja aiheuttavia tuhohyönteisiä esiintyy ja kun viljeltävä kasvi on taimettunut tai istutettu lohkolle. Viljelijän on hankittava Kasvinsuojeluseuran vuonna 2002 julkaisema opas "Avomaavihannesten taudit ja tuholaiset" tai "Aktuella växtskyddsanvisningar" -opas tai Kasvinsuojeluseuran vuonna 1997 julkaisema "Hedelmä- ja marjakasvien tuhoeläimet" tai Kasvinsuojeluseuran julkaisu nro 100 "Ajankohtaisia kasvinsuojeluhjeita".

38 §

Suojavyöhykkeen perustaminen ja hoito

Suojavyöhykkeiden uusimisessa on pyrittävä mahdollisimman nopeaan kasvipeitteisyyden aikaansaamiseen. Vaikeiden rikkaruohojen poistamisessa on ensisijassa käytettävä mekaanisia keinoja. Erityisistä syistä voidaan sallia pesäkekäsittely. Pesäkekäsittelystä on ilmoitettava ennen toimenpidettä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

Tällaisessa tapauksessa kasvillisuuden uusimisessa on pyrittävä mahdollisimman nopeaan kasvipeitteisyyden aikaansaamiseen.

45 §

Perinnebiotooppien hoito

Perinnebiotooppi ei saa muokata, lannoittaa tai käsitellä kasvinsuojeluaineilla. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi tapauskohtaisesti hyväksyä vesakon kemiallisen torjunnan kantokäsittelynä. Laidunnus on toteutettava niin, ettei se aiheuta alueen kasvillisuuden haitallista rehevöitymistä tai maaperän eroosiota. Laidunnettava perinnebiotooppi on yleensä erotettava aidalla muista laidunnurmista. Aluetta ei saa ojitaa tai metsittää.

47 §

Luonnon ja maiseman monimuotoisuuden edistäminen

Sopimusaluetta ei saa metsittää, lannoittaa eikä käsitellä torjunta-aineilla. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi tapauskohtaisesti sallia lannoituksen luonnonvaraisten lintujen levähdys- ja ruokailualueilla sekä torjunta-aineen käytön esimerkiksi niitettävien alueiden kantokäsittelyssä. Tapauskohtaisesti sallittu laidunnus on toteutettava niin, että se ei aiheuta alueen kasvillisuuden haitallista rehevöitymistä tai eroosiota. Eläimille voidaan antaa kivennäisiä ja vitamiineja, jos ne sisältävät vähän fosforia ja niiden käytöstä ei aiheudu alueen rehevöitymistä. Kivennäisten ja vitamiinien syöttö on järjestettävä katevasti siten, ettei niitä pääse leviämään sateen tai eläinten mukana syöttöpaikan lähiympäristöön. Syöttöpaikka tulisi sijoittaa metsän laitaan tai lajistoltaan vähäarvoiseen kohtaan aluetta.

49 c §

Turvepeltojen pitkäaikainen nurmiviljely

Sopimusalueella on kasvatettava monivuotisia nurmi- tai heinäkasveja koko sopimuskauden ajan. Nurmi- tai heinäkasvusto voidaan perustaa suojakasvin kanssa tai ilman sitä sopimusta edeltävänä kasvukautena tai se voidaan perustaa ensimmäisenä sopimusvuotena. Kasvustoa ei saa uusia muokkaamalla sopimuskauden aikana. Nurmikasvusto voidaan kuitenkin uusia ilman muokkausta suorakylvömenetelmällä. Sopimusalueen salaojitus on sallittua. Salaojituksen yhteydessä rikkoutunut tai tuhoutunut kasvusto on heti ojituksen jälkeen kylvettävä nurmi- tai heinäkasveilla.

49 d §

Kasvinsuojeluasioiden koulutus

Maatalouden ympäristötuen vähimmäisvaatimuksiin liittyvän ajankohtaisten kasvinsuojeluasioiden koulutuksen, jäljempänä kasvinsuojelukoulutus, järjestäjänä voi olla yksityinen henkilö, yritys, yhdistys, yhteisö, oppilaitos, neuvontajärjestö tai muu vastaava taho. Kasvinsuojelukoulutukset hyväksyy elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus,

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

jonka alueella koulutus järjestetään. Kasvinsuojelukoulutuksen voi yksittäistapauksessa hyväksyä myös se elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, jonka toimialueen viljelijöille koulutus on kohdennettu.

Koulutuspäivälle on oltava nimettynä päävastuullinen kouluttaja. Kaikilla kouluttajilla on oltava vähintään opistotason tai ammattikorkeakoulun luonnonvara-alan tai ympäristöalan koulutus tai muu koulutus, jonka elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus hyväksyy riittäväksi käsiteltävänä oleva aihe huomioon ottaen.

Koulutuksen järjestäjän on annettava viljelijälle todistus koulutukseen osallistumisesta. Todistuksesta on käytävä ilmi koulutuspäivän ajankohta, pituus, sisältö ja tieto siitä, että kyseessä on ollut elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hyväksymä ympäristötuen vähimmäisvaatimukset täyttävä koulutus.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 2010.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Asetuksen 7 §:n 2 momenttia siltä osin kuin se koskee apilan hyväksyttävyyttä niittykasviksi sekä nurmi- ja heinäkasvien siemenien osuutta maisemakasviseoksessa sovelletaan vuonna 2010 tai myöhemmin perustettaviin kasvustoihin.

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Hallitussihteeri Suvi Ruuska